

בש"פ 282/23 - מדינת ישראל נגד שאול פרץ, משה בן שמחון, יוסף חיים ויצמן

בבית המשפט העליון

בש"פ 282/23

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. שאול פרץ
2. משה בן שמחון
3. יוסף חיים ויצמן

בקשה שש-עשרה להארכת מעצרו של משיב 1 ומעצרו של משיבים 2-3 באיזוק אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד תום קובצ'י; עו"ד גיא רוסו

בשם משיב 1: עו"ד מיקי חובה; עו"ד גיא שמר

בשם משיב 2: עו"ד ניר זנו; עו"ד זהבה קרן

בשם משיב 3: עו"ד אסתר בר ציון

החלטה

עמוד 1

בקשת משיבים 2 ו-3 צנועה. שניהם כבולים זה מכבר בפיקוח אלקטרוני זה תקופה ארוכה ובקשתם היום היא לתת לכל אחד מהם "חלונות אוורור" בני שעתיים ביום, שלוש פעמים בשבוע. בהינתן אפוא העובדה שמדובר בבקשה מספר 16 להארכת מעצרם של המשיבים; ובהינתן שחלפו כחמש שנים מאז תחילת המשפט וכי המשפט רחוק מלהסתיים, אני נעתר לבקשה. פרטי חלונות האוורור יסוכמו בין באי-כוח הצדדים ובהעדר הסכמה, בית המשפט המחוזי יחליט בעניין.

אוסף את המובן מאליו. אם יתברר כי משיב 3 הפר זה מכבר את תנאי הפיקוח האלקטרוני ובדעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני להפסיק את מעצרו בפיקוח של משיב זה, זאת לפי הסמכות הנתונה לו בסעיף 22(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, פשיטא כי הטבה זו הניתנת היום למשיב 3 תבוטל.

ואשר לגבי משיב 1. תחילה יאמר כי השתכנעתי באופן שאינו משתמע לשני פנים כי בעלי הדין כולם, אינם גוררים רגליים בקידום התיק (אף נלמד כי בא-כח משיב 1 התייצב לדיונים כאשר אמו שכבה על ערש דווי. המשיבה עמדה על קיום הדיונים כסדרם, והוא מצדו עשה כל מאמץ להתייצב ולא וויתר לעצמו). שנית, קשה להעריך אימתי המשפט יסתיים, אך התרשמתי כאמור כי עוד רחוקה הדרך. עם זאת, בית משפט זה בבקשה הקודמת להארכת מעצרו (בש"פ 6727/22 מדינת ישראל נ' פרץ (18.10.2022)), אמר על משיב 1 את הדברים הבאים:

"לאחר התלבטות, סברתי כי אף בנקודת הזמן הנוכחית יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב. הטעם לכך נעוץ גם הפעם בשילוב טיב העבירות המיוחסות למשיב, פרי הגותו, רמת מסוכנותו הקונקרטיה הגבוהה של המשיב והחשש להמשך פעילותו העבריינית. למשיב מיוחסת עבירת רצח, אשר נפסק זה מכבר כי היא מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית ואינהרנטית (ראו, למשל: בש"פ 5016/21 מדינת ישראל נ' אברהמים (29.7.2021)). למשיב עבר פלילי הכולל 13 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש, חטיפה, סחיטה בכוח, כליאת שווא, הדחה בחקירה, תקיפת שוטר במילוי תפקידו ועוד, בגין נדון לעונשי מאסר ממושכים. את העבירות שבענייננו ביצע, לכאורה, חמישה חודשים בלבד לאחר שחרורו ממאסר בן ארבע שנים. גם תסקיר המעצר שהוגש בעניינו מלמד על אדם בעל דפוסים עברייניים, אלימים וכוחניים מושרשים, על רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה שתוצאותיה חמורות ועל העדר הרתעה מעונשי מאסר ממושכים. השילוב האמור מטה את הכף גם הפעם לטובת הארכת מעצרו של המשיב" (שם, פסקה 6).

השאלה היא אפוא האם הגיעה השעה, בחלוף שלושה חודשים מאז מתן ההחלטה האמורה, לשקול את שחרור משיב 1 מכבלי מעצרו מאחורי סורג ובריח. לי נראה כי טרם הגיעה העת לשקול את הדבר. זאת בשים לב בעיקר להערכת שירות המבחן על אודות דפוסי העבריינות שלו, לעברו הפלילי הכבד ולמסוכנות המשמעותית הנשקפת ממנו.

על כן, אני מאריך את מעצרו של משיב 1 החל מיום 19.1.2023 למשך 90 ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 54462-02-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם. כמו כן, אני מאריך בתנאים שפורטו לעיל את מעצרו בפיקוח אלקטרוני של משיבים 2 ו-3, החל מיום 18.1.2023 למשך 90 ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 54462-02-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד בטבת התשפ"ג (17.1.2023).

ש ו פ ט
